

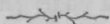
v I.?" Mladenič mu pa nalašč pokaže napačno, in ko je tujec urno odjahal, se zasmije in reče: „Ta bo pa zijal, ko pride v čisto drugi kraj!“ Pa kaj se zgodi? Oni jezdec je bil poklican, da naj brž prihiti k svojemu očetu, ki je bil nagloma zbolel na potovanju. Oče je imel nekaj jako imenitnega povedati svojemu sinu. Zavoljo laži onega mladeniča je pa prišel sin že prepozno — ko oče ni mogel več govoriti. Ko bi bil mogel oče še razodeti sinu ono skrivnost, bi ga bil rešil velike neugodnosti, ki ga je pozneje zedela.

Drugič daješ pohujšanje, ako drugi opazijo tvojo lažnivost; pohujšanje pa se ti ne bo zdelo tako majhna reč, ako pomisliš, kaj je Jezus govoril „o mlinskem kamenu.“

Tretjič pa vsaka laž škoduje tvoji duši, ker je greh in manjša milost božjo ter ti polagoma spridi vso plemenitost tvojega značaja, kakor se je to dokazovalo o drugi priliki.

4. „Če se ne zlažem, pa mi kupčija ne steče, ni dobička“, pristavi hudomušno prodajalec. Tudi ta ne bo obveljala. Laž pri kupčiji je goljufija. Kar pa si prigoljufal, ni tvoje, to je tuje blago, katero si dolžan povrniti, ako se hočeš zveličati. Če torej kdo prigoljufano imenuje dobiček, potlej je pač častitati tatovom in roparjem, ki spravljajo tako lepe dobičke. Laž ima pa, kakor drugod, tudi pri kupčiji — kratke noge. Prej ali slej pride sleparija na dan, in kar je prej laž pridobila, to in še več odnese sedaj zgubljeni „kredit“.

Torej kar pri miru pusti take in enake izgovore, po poslovi se za vselej od vsake laži!

Nebo.

Kako veličastno,
Kako si lepo
V krasoti ti svoji,
Večerno nebo!

Tu lučka pri lučki
Blesti se, miglja,
Ko angelci božji
Bi zrl z neba.

Kako pač neskončno
Je oni krasan,
Čegar le odsev je
Ta zvezdna ravan!

Da, lep si neskončno,
Neskončni moj Bog!
Naj v slavo miglja Ti
Ves zvezdnati krog!

U. Zakrajšček.

